

Strašné obléhání

PO NĚJAKÉM ČASE přitáhl k Samaří syrský král Ben-hadad a oblehl je. Izraelcům, kteří zůstali v obležení, zakrátko začaly docházet potraviny. Těch několik ubohých kousků jídla, které se ještě dalo najít, se prodávalo za obrovské sumy peněz.

Mezi lidmi se dokonce šuškalo, že něco z masa, které se objevuje v kotlích, pochází z lidí.

Utrpení lidu dohánělo izraelského krále k nepřičetnému vzteku.

„Zbavte se Elíši!“ nařídil. „Je to jeho vina, že nám Bůh nepomáhá. Chci jeho hlavu. Hned ho chyťte.“

Elíša věděl, co král zamýšlí. Byl na králova posla připraven. „Bůh vzkazuje králi toto: ‚Zítřa touto dobou si budou obyvatelé Samaří moci nakoupit jídla, kolik jen budou chtít.‘“

Zdálo se to nemožné. Události však nabraly rychlý spád v okamžiku, kdy se čtyři muži ze Samaří rozhodli propíchnout do syrského tábora a prosit o milost.

Pod příkrovem tmy se příkradli do nepřátelského tábora. „Nikdo tady není,“ zašeptal jeden. „Všichni zmizeli.“

„Ale všechno tady nechali... podívejte... koně a vozy... a ta hromada truhlic a to, co je v nich.“

„Hele, výborné jídlo. A toho pití!“

Pustili se s chutí do jídla a nálada se jim hned spravila.

„Jen abychom nebyli považováni za zrádce,“ zvolal náhle jeden z nich. „Musíme to být my, kdo lidem ve městě poví, jaká šance se tady naskytla.“

Spěchali zpět do města. Král zakrátko vyslal vojáky, aby zjistili, kam se Syřané poděli. Ukázalo se, že prostě utekli: Bůh v jejich mysli vyvolal dojem, že slyší zvuk, který se podobal hluku blížící se velké armády. I král Izraele se nakonec nechal přesvědčit, že Izrael překvapivým způsobem zvítězil.

Elíšova slova se vyplnila.

Ve vzdálené Sýrii krále Ben-hadada svrhl jeho rival jménem Chazael.

16. května

Druhá královská 6–8

***B**ože, pomoz mi, ať pevně věřím, že tvoje láska a dobrota zvítězí nad všemi obtížemi.*

